

K·MEO

LES DUES MARIES

S'han carregat a Sant Josep. Total per la feina que feia...

Hola, sóc la Maria de Vilavenut, un poble de l'Estany.

Jo també, una mica...

Si parlem les dues alhora no s'entendrà res. Deixa'm, jo m'explico millor. Si no hagués estat per mi, hauries acabat fent de Josep.

A veure, com que som de poble no sabem en quina categoria estem dins els LGTBI, però vivim juntes i alguna cosa voldrà dir. Tampoc ens passem el dia fent bandera de ser parella. Es força natural, un/una/uni, s'agafa al que li agrada, al que estima i després si porta barba Sant Antón i si no la Puríssima Concepció. Cap de les dues em tingut mai barba.

T'estàs perdent...

No em perdo, deia que això de viure

juntes ho portem com un fet natural, no com a bandera i per això ens ha fet tanta gràcia que per la conya del Pessebre, tots ens miren diferent, inclús els del poble que ens coneixen de petites. Alguns/es sense dir-ho directament ens han criticat i més encara quan –no sabem qui– va dir que val, que d'acord, que entre nosaltres dues i la burra que teníem allí el nen (que per més INRI era nena) ja tenia prou caliu. Cal dir però que quan la notícia es va escampar i el poble va començar a omplir-se de forasters, els mateixos que ens criticaven, ens venien a oferir pa i formatge al portal. Ens hem engreixat dos quilos cada una. L'experiència ha anat molt bé pel poble. S'ha mogut diner i uns francesos han llogat una caseta pel proper estiu.

Fer de pares/mares/nyunyis o el que sigui del nen Jesús però ha estat un pal.

Els visitants passaven de les altres escenes però en quan arribaven al portal, treien la cadira plegables i berenaven davant nostre. I nosaltres sense poder rascar-nos l'esquena. Quina gràcia ha fet als visitants veure a les dues Maries fent de Maries. Sense les túniques no ens feia cas ni Déu, però allà dintre érem una sensació. La gent és una mica estranya.

I ara preguntareu, per què una de les dues no va voler fer de Sant Josep? Doncs per la mateixa raó que un home no hauria volgut fer de Maria. Al·leluia companys.

GARSA PROSTÀTICA

TOTS NO SOM IGUAL

Llei trampa a favor de les empreses energètiques

Per una vegada parlaré amb coneixement de causa. Aquest tema me'l sé.

Vaig heretar de la meva padrina una barraca en algun lloc de la Catalunya seca (que és tota). Només per acceptar el testament vaig haver de vendre'm la bicicleta. L'endemà, l'Ajuntament em va passar l'IBI i una multa perquè la barraca estava en territori inundable. Dos dies més tard vaig rebre un requeriment per extracció il·lícita d'aigua del riu (que fa tres anys que no porta aigua) i un impost de millora de la ret del subministrament elèctric (la barraca no té llum). Passades festes, van passar a cobrar, el gual (????) i l'ús de pas que és un camí estret entre esbarzers inaugurat per un català fugint del rei Felip al 1714. Tres mesos després, als meus pares els van denegar la targeta rosa de mobilitat. Van reclamar i els van insultar. El seu fill era un terratinent i ells

tenien la barra de demanar rebaixes al BUS?

El Govern espanyol acaba de "renovar" el decret d'anticrisi i demostrant un parell de nassos, ha assegurat que mantindrà els impostos extraordinaris a institucions bancàries i empreses energètiques.

A veure, misèria aquestes empreses no en passaran. Una sola companyia elèctrica ha guanyat –segons confessió pròpia– en els sis primers mesos del 23, més de mil milions d'euros i la resta no els desmereixen gaire. No, no passaran misèria, però els empresaris estan intranquils. Per això Sánchez els ha donat al mateix temps que l'impost, la finestra per on saltar-se'l. Els impostos extraordinaris podran

© Marc Large – <http://large.canalblog.com>

rebaixar-se si l'empresa en qüestió dedica una part del benefici a la millora ecològica. Us jugueu alguna cosa que cada directiu de les empreses energètiques, aquest any plantarà un arbre?

Sánchez ha demostrat una bonica combinació entre força i sensibilitat. Es mostra sever, però com Déu, no ofega.

I pensar que en tot el recorregut de la barraca de la padrina no vaig trobar ni un funcionari sensible... Serà mala sort o que no sóc energètic?